

Osnove italijansko - nemškega trgovinskega sporazuma

Kupčije se lahko sklepajo v lirah in markah

Italija in Zahodna Nemčija sta podpisali 8. novembra nov trgovinski in plačilni sporazum, ki je bil že 12. julija pariran in ki se je začel izvajati. Veljal bo do konca junija 1951. Osnovno naceo je tudi v odnosu med tema državama — enako, kakor velja za druge države, s katerimi je Italija sklenila v zadnjem času trgovinske pogodbe, n. pr. s Svico, — da veljajo za trgovinsko izmenjavo v prvi vrsti predpisi, ki sta jih državi izdali glede liberalizacije izmenjave v skladu s sklepi O.E.C.E. Glede drugega blaga, ki je sedaj še podvrženo režimu uvoznega in izvoznega dovoljenja, pa prinaša trgovinski sporazum dva glavna in dva krajša ustrezna seznama, v katerih je količina kontingentov označena po vrednosti v USA dolarjih. Med kontingentiranimi italijanskimi izvoznimi artikli zavzemajo po vrednosti prva mesta sveže sadje in zelenjava (brez kile stega sadja), sadni proizvodi, sir, ribje konzerve, vina (60% v industrijske in 40% v konsumne namene), drugi poljedelski proizvodi, razno predvilo, tkanine in drugi tekstil, klobuki, avtomobili in njih sestavni deli, tekstilni stroji ekstrakti, žveplo, ferocilij, rdeči boksit. Med nemškimi izvoznimi artikli pa naprave za kalorične električne centrale, razni stroji (tudi orodni) in njih sestavni deli, instalacije za izdelovanje železnih in jeklenih plošč, razni železarski proizvodi, številni kemični proizvodi (tudi barve), tekstilni izdelki in polizdelki, živina, pivo itd. Vrednost kontingentov znaša na vsaki strani okrog 57 milijonov USA dolarjev. Od liberalizirane blaga pa je predvideno, da bo uvozila Nemčija za 72 milijonov, Italija pa za 75 milijonov dolarjev (med tem tudi za 42 milj. dolarjev premoaga).

Zasebne kompenzacije in recipročni posli se ne bodo več dovoljevali. Izvsevanje sporazuma bo nadzorovala mešana komisija, ki bo ukrepala tudi v primeru, če bi se uvoz katerega liberaliziranega proizvoda tako povečal, da bi ogrozil obstoj domačih konkurenčnih podjetij.

Plačilni promet: temelj na sistemu klininga: Cambital (U.I.C.) odpre na ime Bank deutscher Laender brezobresten račun pod imenom »Bank deutscher Laender - Conto lire«, ta banka pa račun na ime Cambitala pod imenom »Ufficio italiano dei cambi - Deutsche Mark Konto«. Obe ustanovi pa smeta po medsebojnem sporazumu decentralizirati plačilni promet s posredovanjem italijanskih in nemških bank, ki bodo za to pooblašene.

Plačilne obveznosti se lahko glasijo na lire ali marke, ali pa tudi na kako drugo, tujo valuto. Če so določene v tuji valuti, se protivrednost akretnira na odprtem računu v valuti države dolžnice; protivrednost se računa na področju marke po srednjem tečaju, ki notira na dan plačila pri omenjeni banki, na področju lire pa po srednjem tečaju, ki ga je za ustrežni dan plačila dotočil Cambital. Morebitne valutne razlike gredo v breme prizadetih strank in se smejo prenesti preko istega računa.

Valutni tečaj med liri in marko se bo določal sporazumno in periodično z upoštevanjem kotacije USA dolarja v Italiji in Nemčiji.

Posebne določbe govorijo o medsebojnem sporazumevanju za primer, če bi nastopile okoliščine, ki bi grozile porušiti ravnovesje trgovinskih izmenjav.

Plačilni sporazum, ki velja do konca junija 1951 in se bo avtomatično podaljšal za nadaljnjih 12 mesecev, ako bi ga ena izmed držav ne odpovedale tri mesece pred potekom, obsega še dodaten protokol glede kinematografskih poslov, neposlovnih potovanj ter prenosov plač, pokojnin in rent državljanov ene države, ki živijo, oziroma so zaposleni na ozemlju druge pogodbene države.

Istočasno s podpisom sporazumov sta trgovinski delegaciji izmenjali štiri note. Prva odpravlja omejitve, katerim je bila do sedaj zaradi vojnega stanja podvržena nemška imovina v Italiji, in izenčuje premoženjske pravice državljanov ene države v drugi s pravicami domačih fizičnih in pravnih oseb; druga janči uporabljanje klavzule največje ugodnosti; tretja določa, da smejo izdajati izvirna spričevala domače trgovinske zbornice in carinarne brez zadevnega diplomatskega ali konzularnega vizuma; zadnja pa predvideva, da se bodo v bodočnosti odpravili potniški vizumi, dokler se pa to ne zgodi,

Tržaška indus rija se je zlasti pričela razvijati, ko je dunajska vlada leta 1891 odpravila carinske privilegije (tržaškega med »ki je bilo vse vključeno v tržaški svobodni paš. V na omestilo za odprav«) »sproste luke«, ki je bila posledje omejena na večji del same luke, medtem ko je bilo samo mesto carinsko priključeno k zaljedju, naj bi se v Trstu razvila indus rija, tesno povezana z zaljedem. Trst naj bi zlasti izkoristil svojo levo ob morju, po katerem je lahko dovažal vsaj del potrebnih surovin, hkrati pa tudi izvažal svoje industrijske izdelke. Kapi al v tržaški indus riji je bil povečini avstrijski (dunajski).

Cistilina mineralni olj je imela leta 1913 glavnic 2 milijonov kron (5000 delnic po 400 kron, ki so no irale 830 K). Kapi al je bil tržaško-avstrijski. Nafto za rafinerijo so dovažali iz Galicije. Cistilniet je bila pridružena tudi tovarna parafina in strojnega olja. Leta 1913 je znašala proizvodnja petroleja in bencina 15.135 ton, proizvodnja strojnega olja in parafina pa 10.718 ton.

Prehrabrena in kemična industrija Riharna (Prima pilatura di riso) je imela delniško glavnic 6 milijonov kron, ki je bila razdeljena med Trstom in D-najem. Med prehrabreno industrijo naj navedemo »Pastificio Triestino« (z glavnic 2 milijonov kron), ki je izdelovala testenine, »Alimentares« je izdelovala konzerve raznih vrst.

L. 1913 je imel Trst dve pivovarni: Pivovarna »Adria« (z glavnic 1 milijona K), je bila v rokah Tržčanov. Mnogo večja je bila pivovarna »Dehera« z zmogljivostjo 120.000 hl piva na leto. Glavnica

je bila avstrijska. Ze tedaj je obsajala »Ampelcar« kot podjetje za destilacijo z glavnic 3 milijonov kron. Poleg tega je bilo v Trstu še več des italijških podjetij in tovarna likerjev.

Važna je bila tedaj tudi tovarna lino-leja (Erste Oes erreicische Linoleumfabrik), pri kateri je bila udeležena dunajska banka Kreditans alt; delniška glavnic je znašala 25 milijona kron. Tovarna je imela 350 nameščenecv. Le no je proizvajala nad 2 milijona kv. m raznega lino-lja (»Walton«, »Inlaid« in »Linerus«).

Leta 1913 je bilo v Trstu v obratu tudi več tovarn za izdelavo mrež, barvil in raznih ladijskih potrebščin. Veliko zmogljivost so imele papirnice, posebno tovarna za izdelovanje cigaretnega papirja. Omeniti je treba še pilarno »Societa del gese«, ki je bila pravzaprav podružnica velikega avstrijskega podjetja, ki je imelo pilarnar in elektrarne po raznih avstrijskih mestih. Tovarna sode »Adriawerke« (z glavnic 4 milijonov K, ki je bila v rokah dunajšega kapi ala), je proizvajala letno nad 6000 vagonov raznih vrst sod.

Navedli smo samo glavna in d rija sja roditja, predvsem delniške družbe, ne pa tovarn, ki so bile v rokah zasebnikov. V Trstu je bil sedež tudi raznih drugih podjetij, ki so imela svoje obrate izven Trsta, kakor n. pr. »Sufida«. Ta je izkoristila vodno silo Cetine pri Omišju v

Dalmaciji. Družba je imela glavnic 14 milijonov kron, ki je bila v rokah avstrijskih kapitalistov. Prav tako je bil v Trstu sedež cementarne »Spalato«, pri kateri je bil udeležen poleg dunajškega tudi tržaški kapital. Družba je imela cementarno v Splitu. V podobnem položaju je bila družba »Monte Promina«.

LADJEDELNICE SVETOVNEGA GLASU V samem Trstu kakor tudi v okolici se je naglo razvila ladjedelniška industrija. Večji del tržaškega, dalmatinskega in reškega ladjevja kakor tudi avstrijske vojne mornarice je bil zgrajen v Trstu. Brez potniške ladje in prevoznih parnikov izšli iz tržaških ladjedelnice in so bili pri vsem svetovni priči velike zmogljivosti ladjedelnice in izurjenosti tehnične vodstva in samih delavcev. Leta 1913 so bile v Trstu naslednje ladjedelnice:

»Stabilimento Tecnico Triestino«. Podjetje je obratovalo, predvsem z dunajskim kapitalom. Največji del delnic je bil v rokah članov habsburške hiše, visokih uradnikov in dunajskih velebank. Nominalna vrednost delnic je znašala 1.000 kron, toda l. 1913 so notirale na borzi kar 9.800 K. Naraščanje dividende priča o naraščajočem pomenu tega podjetja: l. 1906 je bila dividenda 8%, l. 1907 12%, l. 1909 12%, l. 1910 17%, l. 1912 23% in l. 1913 25%.

»Lloydov arsenal«. V razdobju 1906-1912 je bilo v njej zgrajenih 90.000 ton ladij. L. 1913 so v tej ladjedelnici

samo se popravljali Lloydove ladje. Razen teh velikih podjetij je bilo v Trstu l. 1913 še nekaj manjših, ki so izdelovala razne dele ladij, kakor stroje in kotle, tako n. pr. »Officine Ludwig Hold«, »Greenham«, »Metlikowitz«, »Fonderia Osvaldella« itd. Tudi v teh podjetjih je bil kapital večinoma tuji.

Država je ladjedelnice podpirala s podeljevanjem premij, ki so znašale: 40 K po toni izdelanih železnih in jeklenih ladij (parnikov), 14, oziroma 10 kron po toni železnih, oziroma lesenih jadric in 8 kron za vsakih 100 kg strojev pod pogojem, da je bilo vsaj 50% uporabljenega materiala domačega izvora. Premije so na leto dosegle ogromne vsote. Tako je bilo l. 1913 izplačanih 2.652.604 K premij. Glede davkov so uživale ladje izdelane v Trstu posebne ugodnosti. Vse te podpore je dajala avstrijska vlada zato, da bi lahko tržaške ladjedelnice izpodbijale angleško konkurenco.

Med največja industrijska podjetja sodi gotovo švedenska železarna, ki jo je ustanovila Kranjska industrijska družba (Krainische Industrie-gesellschaft). Družba je imela že svoje to-

varne na Jesenicah, ko je v Skednju postavila plavže (3 visoke peči) z zmogljivostjo 140.000 ton surovega železa na leto. Poleg plavžev je bila tudi kokarna. Glavnica družbe 18 milijonov kron je bila razdeljena na 90.000 delnic po 200 kron, ki so l. 1913 notirale 365 K.

Med tekstilnimi podjetji je treba omeniti tovarne bombaža in jute. Glavnica tovarne v Tržicu (ust. l. 1884, 31.000 vreten) je znašala 1,2 milijona K. V Ajdovščini je bila tudi tržaška tovarna z glavnic 1.680.000 K. Kapital je bil avstrijski. V Trstu je bila še Predilnica in tkalnica z glavnic 600.000 kron, ki je bila v slovenskih (Ijubljanskih) rokah.

Podjetje »Iutificio Triestino« (3.200 vreten in 210 statev) je izdelovalo vrste iz jute. Kapital je bil tržaško-dunajski (500 delnic po 400 K).

»Oleifici Triestini« (glavnica 3 milijone K) je proizvajala oljčno in semeško olje. Prav tako je proizvajala olje »Spremitura olii vegetali« (glavnica 3 milijone K dunajskega izvora), in sicer je znašala proizvodnja v l. 1913 7.910 ton olja v vrednosti 12 milijonov kron.

Poleg večjih kemičnih tovarn so bila še razna manjša podjetja, ki so proizvajala mlo kis, sveče itd. Industrija zacija Trsta se je torej pričela že pod Avstrijo: že v avstrijskih časih je bila dejansko zgrajena skoro vsa današnja industrija, ako izzamemo rafinerijo v Zavljah.

D. U.

da bi prevalele fosfat iz Severne Afrike v Genovu. Francozi prodajajo fosfat v Tunisu in Maroka samo pod pogojem, da se prodano blago prepelje na francoski ali maroških ladjah; le majhne količine, ki so namenjene južni Italiji, se lahko prevajajo na italijanskih ladjah.

Podražitev premoga za 4,50 DM pri toni je predložil gospodarski odbor parlamentu Zah. Nemčije. Prav tako predlaga odbor podražitev jekla za 26,50 DM.

700.000 ton premoga je Francija naročila v ZDA za svoje koksarne. Premog bo v Franciji stal 9 mil. dolarjev.

Opelkarne na Angleskem bodo v letu 1951 sedanjo proizvodnjo opeke (6000 milijonov) na leto povišale za 30%, tako da bo proizvodnja dosegla predvotno (med 7000 in 8000 milijonov komačov).

Načrtno dviganje zdravstva v Istrskem okrožju

NOVA GOSPODARSKA RAZSTAVA V KOPRU

V proslavo državnega praznika dne 29. novembra je priredila Vojaška uprava J. A. v Kopru kar vrsto razstav; razstavo o Prešernu za 150-letnico rojstva, razstavo socialističnega tiska povojne Jugoslavije, dalje razstavo umetniških fotomaterskih znmak in končno gospodarsko razstavo. Ta predložje irgovino cone B z Jugoslavijo in proizvodnjo Istrskega okrožja. Stevilni statistični podatki govorijo o domači gospodarski delavnosti in kažejo njen vzpon kakor tudi njene razvojne možnosti. Nazorno je podan tudi pomen celotnega gospodarstva v jugoslovanski coni STO-ja, ki se dopolnjuje z gospodarstvom zaljedja, t. j. Slovenije, odnosno Jugoslavije sploh.

Storite svojo dolžnost!

Navada je, da se ob koncu leta poravnajo vsi računi. Zato prosimo tudi naše naročnike, naj storijo svojo dolžnost in pošljejo naročnino na post. tek. rač. 11/7084, ter tako prihranijo upravi mnogo nepotrebnega dela za izterjevanje naročnin.

Jugoslovanska železniška mreža se širi

Po vojni so v Jugoslaviji obnovili okoli 4.000 km prog, ki so bile razdejane med osvobodilno borbo. Ze samo to delo predstavlja velikanski napor. Poleg tega je bilo v teku zadnjih petih let zgrajenih že okoli 1.000 km novih prog. Znani sta posebno mladinski prog Brčko-Banovići in Samac-Sarajevo.

Z zgraditvijo proge Samac-Sarajevo je Sarajevo, središče Bosne, dobilo normalnotirno zvezo z glavno progo Beograd - Zagreb - Ljubljana, ni pa imelo še moderne železnice do morja. Od Sarajeva do Dubrovnika teče zdaj samo ozkotirna železnica. Nedavno so se Jugoslovani lotili tudi velikega dela,

ki ga predstavlja gradnja normalne proge Sarajevo - Kordeljevo (Placet). S tem bodo bogati gozdni in rudni zakladi Bosne dobili zvezo z Jadranom.

Druga proga, ki je danes v gradnji, Tuzla - Doboj (42 km) bo vezala vzporodne proge v Bosni predvsem mladinske proge. Tu je tekla doslej samo ozkotirna železnica, ki ni mogla izpolnjevati prometnih nalog glede na razvoj industrijskih in premogovnih bazenov v Bosni. V Lukavcu pri Tuzli gradijo veliko kokarni, ki bo predelovala domači premog v metalurški koks. Gradnja te proge je zlasti težka v dobojski soteski. Pri Lukavcu so v dolžini 7

NOVE PROGE

IZ SVETOVNE TRGOVINE

Podražitev papirja

Svedska vlada je odpravila vse ovire glede cen papirja na notranjem trgu. Cene bodo odslej svobodne. Računajo, da se bo tiskarski papir podražil za 28% počenši s 1. januarjem 1950. Svedski listi bodo zaradi tega morali povišati svoje prodajne cene. Prav tako se bo povišala cena valoviti lepenci povprečno za 25%.

Dve veliki tovarni časopisnega papirja v Kanadi, Prince Brothers Ltd. in Donnan Paper Company Ltd. sta povišali svoje cene za 6 dolarjev pri toni tega papirja. Ze oktobra sta tovarni povišali cene za 2 dolarja, tako da znaša skupni povisek 8 dolarjev pri toni.

PROTI DVIGANJU CENE CASOPISNEGA PAPIRJA V ITALIJI

Založniki italijanskih listov so se obrnili na italijansko vlado z zahtevu, da bi preprečila nadaljnje skakanje cene časopisnega papirja. Danes stane

časopisni papir že 168 dolarjev. Ako bi cene naraščale v dosednji meri, bi v januarju dosegle že 256 dolarjev. Odposlanstvo založnikov italijanskih listov ki je obiskalo predsednika vlade De Gasperiya, poudarja da je v zadnjih dveh mesecih cena poskočila od 128 do 168 dolarjev pri toni.

(Zaradi podražitve tiskarskega papirja so nekatere tiskarne v Trstu že povišale tiskarske stroške listom).

DOBER PRIDELEK EGIPTSKEGA BOMBAZA

Egipčani računajo, da bodo le os lahko izvozili 3,6 milijona kantarjev dolgega bombaža; lansko leto je dosegel promet s to vrsto bombaža samo 250.000 kantarjev. Danes cenijo egiptsko žetev na 2,8 milijona kantarjev bombaža vrste »Karnak« 6 milijonov kantarjev »šamounia« in še nekaj drugih vrst. Egipčani z lahkoto prodajajo »šamounia«, ker je bila žetev v ZDA slaba in ker so Američani kontingentirali izvoz. Egipčani skušajo prido. bitj svoje stare klients, ki so v zadnjem času kupovali drugod.

Danes izdelujejo penicilin iz tovarne, ki jo pridobivajo iz posebnih vrst plesninskih gliv, že v vseh naprednih deželah na svetu. Njegova uporaba se je razširila tudi na zdravljenja domaćih živali.

Se posebno dobre uspehe daje penicilin pri zdravljenju vnetja vimen molznih krav, ki ga povzroča bakterijska vrsta streptokokov (mastitis ali rumeni sluz). Pri pojavu te bolezni, ki je pri molznih kravah mnogo bolj razširjena, kot si splošno mislimo, znatno poneha mlečnost posameznih delov vmena, kakor, so ti pač bolj napadeni. Mleko teče iz seska napadenege dela vimen v začetku kot sok rumenkaste barve in v obliki nekakih kosmičev ter se naglo sesira.

Ker je to bolezen težko določiti s prostim očesom, je priporočljivo, da molzec opozori živilozdravnik pri vsakem vnetju seska, ki bo določil pravo bolezen. Bolezen je ozdravljiva s pomočjo penicilina, in sicer predvsem v obliki priročnega mazila, ki ga pripravljajo v Zah. Nemčiji pod imenom »Galticina«. Mazilo hranijo v primernih cevkah ali tubah, ki imajo razmeroma dolgo in ozko ustje. To ustje je mogoče vtakniti v oboleni sesek, kamor iztisnemo približno eno tretjino mazila iz ceve. Ostali del tretjine iztisnemo na enak način v naslednjih dveh dneh v presledku približno 24 ur. Najbolje je pričeti z zdravljenjem takoj po večerni molzi. Molzec mora vime dobro osušiti in mleko izmolziti do zadnje kaplje. Nato vtakne ustje ceve globoko v oboleni sesek in iztisne vanj, kakor že omenjeno, približno eno tretjino mazila, kar ustreza okoli 25.000 enotam penicilina. Ta penicilin učinkuje v sesku, oziroma v njegovem delu vimen do jutranje molze, to je približno 12 ur.

Molzec naj ima na umu, da je po večini od njega odvisno, ali se bolezen prenese iz enega seska na drugi, oziroma iz enega dela na drugi del vimen, kajti ti deli so med seboj dobro ločeni z vmesnim tkivom, da se ne more zolezen razširiti v notranjost iz enega dela na drugega. Zaradi tega naj pazi na največjo čistoto pri molzi in naj si ne namaze rok — za lažjo molžo z mlekom ali s slinami, s katerimi navadno prenašajo bolezen. Uporabljenaj v ta namen za molžo nalašč pripravljena mazila in naj molze že oboleni ali sumljive krave vedno nazadnje.

Mleko krav, ki jih zdravimo s penicilinom, kakor zgoraj navedeno, ni škodljivo človeškemu zdravju, četudi bi ga pili sveže. Nikakor pa ne sme biti tako mleko uporabljeno za siranje, kajti že zelo male količine penicilina vsebujočega mleka lahko povzročijo v mlekarni, da postane do 2000 litrov mleka v isti posodi neuporabnih za sirjenje. Penicilin vsebujoče mleko priporočajo pokrmiti drugi živali.

Poročajo, da v Severni Nemčiji splošno delijo mlekarne živinorejcem penicilinovo mazilo in zavezuje naravnili za uporabo. Sicer pa priporočajo naj se živinorejci obračajo za uspešno zdravljenje na živilozdravnike. Tako zdravljenje sicer stane nekoliko več, zato pa je uspeh zagotovljen in preprečenje znižanja proizvodnje mleka z ozdravljenjem zdaleč preplata stroške za živilozdravnika.

A. C.

varne na Jesenicah, ko je v Skednju postavila plavže (3 visoke peči) z zmogljivostjo 140.000 ton surovega železa na leto. Poleg plavžev je bila tudi kokarna. Glavnica družbe 18 milijonov kron je bila razdeljena na 90.000 delnic po 200 kron, ki so l. 1913 notirale 365 K.

Med tekstilnimi podjetji je treba omeniti tovarne bombaža in jute. Glavnica tovarne v Tržicu (ust. l. 1884, 31.000 vreten) je znašala 1,2 milijona K. V Ajdovščini je bila tudi tržaška tovarna z glavnic 1.680.000 K. Kapital je bil avstrijski. V Trstu je bila še Predilnica in tkalnica z glavnic 600.000 kron, ki je bila v slovenskih (Ijubljanskih) rokah.

Podjetje »Iutificio Triestino« (3.200 vreten in 210 statev) je izdelovalo vrste iz jute. Kapital je bil tržaško-dunajski (500 delnic po 400 K).

»Oleifici Triestini« (glavnica 3 milijone K) je proizvajala oljčno in semeško olje. Prav tako je proizvajala olje »Spremitura olii vegetali« (glavnica 3 milijone K dunajskega izvora), in sicer je znašala proizvodnja v l. 1913 7.910 ton olja v vrednosti 12 milijonov kron.

Poleg večjih kemičnih tovarn so bila še razna manjša podjetja, ki so proizvajala mlo kis, sveče itd. Industrija zacija Trsta se je torej pričela že pod Avstrijo: že v avstrijskih časih je bila dejansko zgrajena skoro vsa današnja industrija, ako izzamemo rafinerijo v Zavljah.

D. U.

TRŽAŠKA INDUSTRIJA - ZGRAJENA ŠE POD AVSTRIJO

je bila avstrijska. Ze tedaj je obsajala »Ampelcar« kot podjetje za destilacijo z glavnic 3 milijonov kron. Poleg tega je bilo v Trstu še več des italijških podjetij in tovarna likerjev.

Važna je bila tedaj tudi tovarna lino-leja (Erste Oes erreicische Linoleumfabrik), pri kateri je bila udeležena dunajska banka Kreditans alt; delniška glavnic je znašala 25 milijona kron. Tovarna je imela 350 nameščenecv. Le no je proizvajala nad 2 milijona kv. m raznega lino-lja (»Walton«, »Inlaid« in »Linerus«).

Leta 1913 je bilo v Trstu v obratu tudi več tovarn za izdelavo mrež, barvil in raznih ladijskih potrebščin. Veliko zmogljivost so imele papirnice, posebno tovarna za izdelovanje cigaretnega papirja. Omeniti je treba še pilarno »Societa del gese«, ki je bila pravzaprav podružnica velikega avstrijskega podjetja, ki je imelo pilarnar in elektrarne po raznih avstrijskih mestih. Tovarna sode »Adriawerke« (z glavnic 4 milijonov K, ki je bila v rokah dunajšega kapi ala), je proizvajala letno nad 6000 vagonov raznih vrst sod.

Navedli smo samo glavna in d rija sja roditja, predvsem delniške družbe, ne pa tovarn, ki so bile v rokah zasebnikov. V Trstu je bil sedež tudi raznih drugih podjetij, ki so imela svoje obrate izven Trsta, kakor n. pr. »Sufida«. Ta je izkoristila vodno silo Cetine pri Omišju v

Dalmaciji. Družba je imela glavnic 14 milijonov kron, ki je bila v rokah avstrijskih kapitalistov. Prav tako je bil v Trstu sedež cementarne »Spalato«, pri kateri je bil udeležen poleg dunajškega tudi tržaški kapital. Družba je imela cementarno v Splitu. V podobnem položaju je bila družba »Monte Promina«.

LADJEDELNICE SVETOVNEGA GLASU V samem Trstu kakor tudi v okolici se je naglo razvila ladjedelniška industrija. Večji del tržaškega, dalmatinskega in reškega ladjevja kakor tudi avstrijske vojne mornarice je bil zgrajen v Trstu. Brez potniške ladje in prevoznih parnikov izšli iz tržaških ladjedelnice in so bili pri vsem svetovni priči velike zmogljivosti ladjedelnice in izurjenosti tehnične vodstva in samih delavcev. Leta 1913 so bile v Trstu naslednje ladjedelnice:

»Stabilimento Tecnico Triestino«. Podjetje je obratovalo, predvsem z dunajskim kapitalom. Največji del delnic je bil v rokah članov habsburške hiše, visokih uradnikov in dunajskih velebank. Nominalna vrednost delnic je znašala 1.000 kron, toda l. 1913 so notirale na borzi kar 9.800 K. Naraščanje dividende priča o naraščajočem pomenu tega podjetja: l. 1906 je bila dividenda 8%, l. 1907 12%, l. 1909 12%, l. 1910 17%, l. 1912 23% in l. 1913 25%.

»Lloydov arsenal«. V razdobju 1906-1912 je bilo v njej zgrajenih 90.000 ton ladij. L. 1913 so v tej ladjedelnici

samo se popravljali Lloydove ladje. Razen teh velikih podjetij je bilo v Trstu l. 1913 še nekaj manjših, ki so izdelovala razne dele ladij, kakor stroje in kotle, tako n. pr. »Officine Ludwig Hold«, »Greenham«, »Metlikowitz«, »Fonderia Osvaldella« itd. Tudi v teh podjetjih je bil kapital večinoma tuji.

Država je ladjedelnice podpirala s podeljevanjem premij, ki so znašale: 40 K po toni izdelanih železnih in jeklenih ladij (parnikov), 14, oziroma 10 kron po toni železnih, oziroma lesenih jadric in 8 kron za vsakih 100 kg strojev pod pogojem, da je bilo vsaj 50% uporabljenega materiala domačega izvora. Premije so na leto dosegle ogromne vsote. Tako je bilo l. 1913 izplačanih 2.652.604 K premij. Glede davkov so uživale ladje izdelane v Trstu posebne ugodnosti. Vse te podpore je dajala avstrijska vlada zato, da bi lahko tržaške ladjedelnice izpodbijale angleško konkurenco.

Med velikimi ladjedelnicami je treba omeniti še »Cantiere Navale Triestino«, ki sta ga ustanovila brata Kokulić iz Lošinja l. 1911. Glavnica je bila v rokah Dunajčanov in je znašala 9 milijonov K. Družba je imela svoje obrate v Tržicu, kjer so gradili trgovske in vojne ladje. L. 1913 so zgradili 32.405 ton novih ladij in popravili 239.132 ton ladjevja.

Kot četrto ladjedelnico naj omenimo še »Lloydov arsenal«. V razdobju 1906-1912 je bilo v njej zgrajenih 90.000 ton ladij. L. 1913 so v tej ladjedelnici

samo se popravljali Lloydove ladje. Razen teh velikih podjetij je bilo v Trstu l. 1913 še nekaj manjših, ki so izdelovala razne dele ladij, kakor stroje in kotle, tako n. pr. »Officine Ludwig Hold«, »Greenham«, »Metlikowitz«, »Fonderia Osvaldella« itd. Tudi v teh podjetjih je bil kapital večinoma tuji.

Država je ladjedelnice podpirala s podeljevanjem premij, ki so znašale: 40 K po toni izdelanih železnih in jeklenih ladij (parnikov), 14, oziroma 10 kron po toni železnih, oziroma lesenih jadric in 8 kron za vsakih 100 kg strojev pod pogojem, da je bilo vsaj 50% uporabljenega materiala domačega izvora. Premije so na leto dosegle ogromne vsote. Tako je bilo l. 1913 izplačanih 2.652.604 K premij. Glede davkov so uživale ladje izdelane v Trstu posebne ugodnosti. Vse te podpore je dajala avstrijska vlada zato, da bi lahko tržaške ladjedelnice izpodbijale angleško konkurenco.

Med največja industrijska podjetja sodi gotovo švedenska železarna, ki jo je ustanovila Kranjska industrijska družba (Krainische Industrie-gesellschaft). Družba je imela že svoje to-

varne na Jesenicah, ko je v Skednju postavila plavže (3 visoke peči) z zmogljivostjo 140.000 ton surovega železa na leto. Poleg plavžev je bila tudi kokarna. Glavnica družbe 18 milijonov kron je bila razdeljena na 90.000 delnic po 200 kron, ki so l. 1913 notirale 365 K.

Med tekstilnimi podjetji je treba omeniti tovarne bombaža in jute. Glavnica tovarne v Tržicu (ust. l. 1884, 31.000 vreten) je znašala 1,2 milijona K. V Ajdovščini je bila tudi tržaška tovarna z glavnic 1.680.000 K. Kapital je bil avstrijski. V Trstu je bila še Predilnica in tkalnica z glavnic 600.000 kron, ki je bila v slovenskih (Ijubljanskih) rokah.

Podjetje »Iutificio Triestino« (3.200 vreten in 210 statev) je izdelovalo vrste iz jute. Kapital je bil tržaško-dunajski (500 delnic po 400 K).

»Oleifici Triestini« (glavnica 3 milijone K) je proizvajala oljčno in semeško olje. Prav tako je proizvajala olje »Spremitura olii vegetali« (glavnica 3 milijone K dunajskega izvora), in sicer je znašala proizvodnja v l. 1913 7.910 ton olja v vrednosti 12 milijonov kron.

Poleg večjih kemičnih tovarn so bila še razna manjša podjetja, ki so proizvajala mlo kis, sveče itd. Industrija zacija Trsta se je torej pričela že pod Avstrijo: že v avstrijskih časih je bila dejansko zgrajena skoro vsa današnja industrija, ako izzamemo rafinerijo v Zavljah.

D. U.

vestnik SLOV. GOSPODARSKEGA ZDRUŽENJA

Božična nagrada in trinajsta plača

Ker se v mesecu decembru delavcem in uslužbencem izplačuje božična nagrada oziroma trinajsta plača, imamo za umestno, da člane opozorimo na predpise, ki urejajo izplačevanje samo, kakor tudi na dolžnosti v pogledu prispevkov za socialno zavarovanje ter v pogledu odtegljajev za dohodninski in dopolnilni davek. Božična nagrada oziroma trinajsta plača se normalno izplačuje za božične praznike, razen v primeru odpusta delavca oziroma namneščenca v roku leta.

Pri izračunavanju višine božične nagrade se upoštevata osnovna plača in dragijska doklada. Uslužbencem pri pada božična nagrada tako za dobro elektivnega dela kakor tudi za čas odsotnosti radi bolezni, nezgode, nosečnosti in poroda. Višina božične nagrade znaša za delavce, ki imajo 48 ur tedenski delavnik, plača za 200 ur, ako so delali vse leto, oziroma sorazmerni del te plače, če so delo prekinili ali začeli v roku leta.

Za delavce, katerih delovni urnik znaša več ali manj kot 48 ur tedensko, znaša božična nagrada plačo za 25 dni, ako so delali vse leto, oziroma sorazmerni del te plače, ako so delo prekinili ali začeli v roku leta.

V pogledu soc. zavarovanja pri INPS je božična nagrada oziroma trinajsta plača podvržena prispevkom le, kolikor skupno z rednimi prejemki za mesec, v katerem se izplača, ne presega maksimala lir 18.750, oziroma lir 19.500.

V pogledu bolezenskega zavarovanja pa delavci in uslužbenci oziroma trinajsta plača oziroma trinajste plače posebej mora plačati zakoniti prispevek. Odtegljaji za dohodninski davek in za dopolnilni davek (samo za uradnike) se računajo na osnovi vseh prejemkov, ki jih delavec oziroma uslužbenec prejme v mesecu decembra, t. j. redni prejemki ter božična nagrada ali trinajsta plača. Od te skupne vsote prejemkov se odbije L. 20.000 za en mesec (L. 10.000 za 15 dni, L. 5.000 za 1 teden), ki so proste davka; kajti dohodninskemu davku (R.M. cat. C2) so podvrženi le prejemki nad 20.000 lir mesečno. Na vsoto prejemkov med L. 20.000, in L. 80.000, če je plača mesečna (od L. 10.000, do L. 40.000, če je 15 dnevna, od L. 5.000, do 20.000, če je tedenska) se delavcu ali uslužbencu odtegne 4,20% za dohodninski davek. Nad kvoto L. 80.000, če je plača mesečna (nad L. 40.000, če je 15 dnevna, nad L. 20.000, če je tedenska) pa se odtegne 8,40% za dohodninski davek. Tudi za dopolnilni davek (samo za uradnike) so prejemki do L. 20.000, prost davka, a iznad te vsote se odtegne uradniku 1,575% za dopolnilni davek.

Vsa podrobnejša pojasnila dobijo člani na tajništvo SGZ.

Pridobitev stalnega bivališča

Z ukazom ZVU št. 64 z dne 19. dec. 1947 je bilo začasno ustavljeno vpisovanje v seznam stalnega prebivalstva v občinah britsko-ameriške cone STO. Ta predpis pa ni veljal za svoje osebe, ki so bile tedaj že vpisane v seznam stalnega prebivalstva. Nadaljni dopolnilni ukazi ZVU so prinesli nove izjeme še v pogledu drugih kategorij oseb, tako v pogledu državnih uradnikov, italijanskih državljanov, rojenih na tem področju, ki so bili prej vpisani v seznam, in italijanskih državljanov, ki so imeli stalno bivališče tukaj dne 10. junija 1940.

Novi ukaz št. 219 z dne 29. novembra 1947 je sicer načelno še ustavlja vpisovanje v seznam stalnega prebivalstva vendar pa se razširja krog oseb, za katere ustavitve vpisa ne velja. Po členu IV tega ukaza se morejo vpisati v seznam stalnega prebivalstva v eni izmed občin na področju britsko-ameriške cone STO in tako dobiti rezidenčno vso osebo, brez ozira na državljanstvo, ki so bile v tej občinah dne 1. novembra 1950 vpisane kot začasno bivačice, pod pogojem da v roku 6 mesecev od vstopa v veljavo tega ukaza, torej do 31. maja 1951, za to zaprosijo.

Davek na poslovni promet (IGE)

Vse člane, ki plačujejo davek na poslovni promet pavšalno (IGE in abonamentno), opozarjamo da dne 31. dec. t. l. zapade rok za plačanje četrtega obroka tega davka. Ker davčna uprava tudi za najmanjše zamude roka, nalaga kršiteljem denarno kazen v iz-

meri 10% obroka, ki ni bil plačan v zakonskem roku, priporočamo, da se roka strogo držijo.

Koncesijska taksa in obnovitev licenc za 1951

Ponovno opozarjamo imetnike javnih lokalov, ki imajo dovolilnico javne varnosti (licenca di P.S.), da morajo v roku decembra in januarja plačati koncesijsko takso za leto 1951 ter nato sedanjo licenco skupno s potrdilom o vplačani koncesijski taksi predložiti javni varnosti v svrhu podaljšanja za leto 1951. Da si prihranijo čas, jih pozivamo, da prinesejo licenco v tajništvo SGZ, ki bo vse za njih uredilo.

Obrotniki in vpis v Zbornico

Kot znano je ZVU z ukazom št. 178 z dne 19. septembra 1950 razveljavila zakon z dne 24. julija 1942 št. 1090, v smislu katerega so tudi obrtniki morali imeti za izvrševanje obrti občinski dovoljenje. Mnogi sedaj mislijo, da je s preklicem omenjenega zakona izvrševanje obrti popolnoma svobodno in da obrtniki v pogledu ustanavljanja obrtnih delavnic niso vezani na nikake zakonske predpise. Opozarjamo pri tem da obrtnikom sedaj res ni treba priti obično za dovoljenje (licenco), da pa je še vedno v polni veljavi zakon št. 2011 iz leta 1934, ki ureja delovanje Zbornice za trgovino, industrijo in kmetijstvo. Člen 47. tega zakona pravi namreč: Kdor koli bodi sam bodisi v družbi z drugimi izvršuje kakršnokoli industrijo ali trgovino, je dolžan prijaviti to svojo dejavnost Zbornici za trgovino, industrijo in kmetijstvo. Ta prijava mora biti izvršena v roku 15 dni od početka dejavnosti. V duhu zakonskih predpisov bodo smatrali, da le tisti obrtniki, ki so redno vpisani v Zbornici za trgovino, industrijo in kmetijstvo, ne izvršujejo obrti protipravno.

KRONIKA

PRIDOBITEV REZIDENCE

V »Vestniku Slovenskega gospodarskega združenja« objavljamo nove določbe o pridobitvi rezidence - stalnega bivališča. »Giornale di Trieste« je ugovoril, da bo na podlagi tega ukaza ZVU pridobilo stalno bivališče v Trstu 10-11.000 priseljencev iz Istre. Kljub tej ogromni pridobitvi za italijanstvo Trsta, ki bo prišla do izraza zlasti pri prihodnjih volitvah, poziva list občino, naj bo pri podeljevanju rezidence Slovincem previdna! Računajo, da bo pridobilo rezidenco in s tem pravico do delavske knjižice in zasluzka okoli 200 Slovincem. Uradno slovensko besedilo pravi, da se prosilec, ki izpolniyo zakonske pogoje »mora« podeliti rezidenca, medtem ko pravi italijansko, da se rezidenca »lahko« podeli. Angleško besedilo je bližje slovenskemu, saj pravi, da se rezidenca »bo« podelila (any person shall be inscribed).

«EMPORIO DI TRIESTE»

Napovedani gospodarsko-inančni list »Emporio di Trieste« je pričel izhajati te dni. Izhajal bo vsaki deseti dan. V uvodni besedi pravi, da neće sam nicesar posebnega občutljajati, temveč prepušča sodbo sar im bralcem. Poleg vesti iz gospodarskega in finančnega področja priobčuje tudi politični pregled; vendar ni ton lista polemčen, temveč strokovno miilen. Kot odgovorni urednik je naveden gospod Antonio Cosolini. Vse kaže, da je list tesno povezan z ljudmi okoli Trgovinske zbornice; vodi ga namreč dr. G. Garibbo, podravatelj zbornice.

Zdaj še ni mogoče ugotoviti, v kakšnih odnosih je list do treh italijanskih strokovnih listov, t. j. tednika »Il Mare«, ki nastopa kot glasilo italijanskega kapitala in se zavzema za priključitev Trsta k Italiji; do štirinajstrednevnika »La Libera Industria«, glasila male industrije, in mesečnika »Il Traffico«.

SEJSKE NAGRADE

Uprava tržaškega sejma je podelila dve nagradi za izdelavo sejskega plakata, in sicer prvo nagrado (100.000 lir) Ninu Gregoriju in drugo (50.000) arh. E. Routhertju.

NOVOSTI V TRŽASKI TRGOVINI

V tržaški izložbah opazi nove likovne angleške tovarne Morphy Richards (750 vatov). Likalniki imajo to posebnost, da se lahko naravnajo po potrebi glede na blago, ki ga likamo; temperatura je različna, ako gre za naravno svilo, umetno svilo, volnene, bombažaste tkanine ali platno. Likalnik ima še drugo posebnost: v neki trgovini v Mazzinijevi ulici s'ane 7500, v drugi v Carauccijevi

Nove zakonske določbe

V Uradnem listu ZVU št. 32 z dne decembra 1950 so objavljeni naslednji 21. novembra 1950 in v št. 33 z dne 1. novi zakonski predpisi:

Ukaz št. 210: Določitev vrednosti bombaža v proizvodih, izvoženih v drugem polletju 1950.

Ukaz št. 211 Nova dovoljenja za začasni uvoz.

Ukaz št. 212: Začasno znižanje carine na maslo: Splosna carinska pristojbina na sveže in nasoljeno maslo, vsevisi tudi raztopljeno maslo, se do 31. jan. 1951 začasno zniža na 15% od vrednosti.

Ukaz št. 213: Sprememba poglavja IV in V. zakona o javnih loterijah.

Ukaz št. 214: Zvišanje pokrajnske doklade pri občinskem davku od industrijskih in trgovskih podjetij in izvrševanja prostih poklicov: Z uinkom od 1. januarja 1950 se pokrajnska doklada k občinskemu davku od industrijskih in trgovskih podjetij in izvrševanja prostih poklicev določi na 4% pri dohodkih kategorije B in 3,20% pri dohodkih kategorije C-I. Nova izmera doklade velja za dohodek kategorije B in C-I, ki ki so vpisani v glavne in depolnilne sezname pridobitinskega davka za leto 1950.

Ukaz št. 215: Namesto dosedanjega glav. ravnatelja za civilne zadeve generala g. Clyde D. Eddlemana je imenovan za glavnega ravnatelja za civilne zadeve general g. Charles C. Blanchard.

Ukaz št. 216: Razveljavljenje zakonskih predpisov o izpraznitvah stanovanjskih prostorov.

Ukaz št. 217: Predpisi o najemnih in podnajemnih pogodbah - Spremembe ukaza št. 175-1950.

Ukaz št. 219: Podaljšanje poljedelskih pogojev.

Ukaz št. 219: Vpis v seznam stalnega prebivalstva - Enotni začasni predpisi.

ulici samo 7000 lir. To čudno posebnost ima tudi železna peč angleške znamke »Warm Morning«, izdelana v Italiji. V neki železarni v Carduccijevi ulici stane namreč 37.000 lir, v trgovini kuhinjskih potrebščin v Rimski ulici pa 35.000 lir. Likalniki znamke Siemens, izdelan v Italiji (500 vatov) stane 5600 lir.

MILIJARNO PODJETJE V FINANČNI TEZAVAH

Delniška družba »Sarti e figli« iz Bolonje je zašlo v finančne težave. Neka finančna skupina je hotela kupiti podjetje toda lastnik (oče in sinovi Sarti) se niso zadovoljili s ponudbo. Podjetje izdeluje likerije in je znano tudi v Trstu.

BOROV PRELEC je tudi letos že bohotno razpasel v okoliških gozdovih, ki jim je vojna prizanesla. Pozivamo pristojna oblastva, naj kakor lansko leto izvedejo odločno akcijo za unicavanje tega nevarnega škodljivca v naših gozdovih.

AMERICANI GRADIJO NA PREMO-ŽENJU grofa Thurna Taxisa, ki so ga kupili na Opčinah, veliko dvorano (površina nad 300 kv m). Dvorano bodo uporabljal kot kino in gledališče. Poleg dvorane bo stala štirinadstropna stavba s trgovinami in stanovanji.

V TRŽASKI TRGOVSKI REGISTER SO BILE VPISANE TVRDKI: Cuder Albert, trgovina na drobno v Devinu; Nabrežini; Sancin Josip, avtoprevoznitvo na račun tretjih iz Doline; Hmeljak Maksimilijan, krojač (Guardiella Scoglietto 62); Komar Josip, avtoprevoznitvo za račun tretjih, Vrđela in Komel Rudolf, avtoprevoznitvo za račun tretjih, Trst Ul. Petronio 6.

MOTORNA LADJA ARIET, ki je bila zgrajena in dočenočeno omenjena v ladje-delnihi Cantieri Navale Giuliano San Giusto, je bila 28. novembra izročena naročniku — rimskemu podjetju »Flumare«. Ladjo so pričeli graditi 26. julija 1949 in jo splovili 18. maja 1950. Dolga je 67 m, njena nosilnost znaša 1500 ton, brzina pa 12 milj. Zgrajena je bila s kreditom ERP. Zaradi tega mora biti registrirana v Trstu in sprejeti domačo posadko.

306.000 DOLARJEV JE NAKAZALA ECA (Uprava Marshallovega načrta) STO-ju za nakup soje, loja, živalske masti, olja in smole.

POSJOILO ZA ITALIJANSKO O. BRAMBO je razpisala italijanska vlada. Novi zakon pooblašča vlado, da v finančnih letih 1950/51 in 1951/52 izda dveletne obveznice (bone) s 5% obrestmi za obrambo države. Vsota posojila ni omejena z zakonom.

GOSPODARSKI POLOŽAJ V SPODNJI OKOLICI KAJ BI LAHKO STORILA ZVU

vih podrobnosti, ako ne bi bil v ta namen odmerjen pretesen prostor, vendar se daje že na podlagi povedanega napraviti nekateri splošni zaključki.

Predvsem je jasno, da se to poljedelstvo omejuje danes na dva osnovna pridelka, vino in zelenjavo. Pogoji za pridelovanje zelenjave so vsekar boljši nego za vino, ker bi se sicer vinogradi ne spreminjali v zelenjavne vrtove povsod, kjer je taka sprememba sploh mogoča. Vendar imajo tudi vrtnarji velike skrbi zaradi pomanjkanja gnoj in predrage vode. Vprašanje vode je zelo enostavno in bi zadostovalo, da bi se v tem pogledu povrnil nazaj na položaj pred zadnjo vojno, ko je veljala za zalivanje zelenjavnih vrtov industrijska tarifa tržaškega vodovoda.

Mnogo bolj težavna je rešitev vprašanja gnoj. V tej zadevi bi bilo potrebno, da bi se sestavil poseben odbor naših vrtnarjev, ki naj bi to vprašanje dobro proučili s sodelovanjem agromonomov in postavili tojakiški upravi primerne predloge. ZVU, ki gnojno podpira tržaško industrijo in daje podpo-

re tudi za zboljšanje vinogradov, bi morala na ta način priti na pomoč tudi okoliškim vrtnarjem; to bi tudi gotovo storila, ako bi vrtnarji skupno nastopili z razumnimi zahtevami. Tako rekoč na debeloz za vse vrtnarje skupaj bi se dalo to vprašanje mnogo lažje rešiti, nego za vsakega vrtnarja posebej.

Sicer pa dela vprašanje gnojne velike skrbi tudi našim vinogradnikom, in je torej eno glavnih vprašanj za vse poljedelstvo v spodnji okolici. Gnojna pa je seveda premalo zaradi tega, ker se je število goveje živine in sploh domačih živali na angloameriškem delu STO-ja močno skrcilo.

Na tem ozemlju je bilo namreč pred zadnjo vojno, in sicer leta 1938 nad 7300 glav goveje živine, danes pa jih je komaj nekaj nad 4700. Podatkov o prašičih nimamo pri rokah za l. 1938, danes jih je okoli 3500. Torej približno 1000 manj kakor goveje živine. Bržkone je bilo isto razmerje med številom goveje živine in prašiči tudi pred vojno, kar bi dalo 6000 prašičev za leto 1938.

Socialni VITRINKI

BOJ VISOKIM CENAM V BELGIJI

Zaradi korejskih dogodkov in splošnega poplaha, ki je nastal med belgijskim prebivalstvom, so cene na drobno pričele skakati. Celo loj se je podražil za 50%, tkanine pa za 20 do 25%. Vlada je pričela odločno pobijati draginjo. Cene so kljub temu napredovale od kazalca 378 na 395 (osnova 1938 = 100), t. j. za okoli 7%. Ker se je med tem začelo delavsko gibanje za zvišanje plač, je sama Zveza industrijskih podjetij pozvala svoje člane, naj znižajo cene za 5% tistim proizvođačom, ki so se podražili. Ta akcija je imela precej uspeha: Poleg tega so zvišali delavske plače za 3%. Industriji sami priznavajo, da se je po tem posilni dvignila storilnost delavstva, tako da se bodo proizvodni stroški znižali.

SVICARSKI NOVINARJI, ki so vključeni v Združenju švicarskega tiska, so na svojem zadnjem običnem zboru pozdravili pobudo ameriških novinarjev, ki gre za tem, da bi se ustanovil mednarodni novinarski inštitut v Švici. V spisku švicarskih poklicnih novinarjev je danes 851 oseb.

PLAČE ITALIJANSKIH SODNIKOV

Po novem zakonu, ki ga je odobrila italijanska poslanska zbornica, bodo plače italijanskih sodnikov naslednje: 1. prvi predsednik kasacijskega sodišča 2.954.000 lir letno; 2. državni pravnik pri kasaciji 2.634.000; 3. sekcijski predsednik kasacije in njemu enaki 2.382.000 lir letno. Začetne plače, ki se postopno povijajo, so pri naslednjih nižjih funkcijah sledeče: sodniki kasacije 2.082.000, sodniki prizivnih sodišč 1.715.000; funkcijari tribunala (okrožnih sodišč): sodniki in njim enaki 1.238.000, naslednje kategorije za njimi 1.087.000, 935.000 in 869.000 lir letno.

M. Maleš pri „Škorpionu“

Slikar in grafik Miha Maleš razstavlja v galeriji »Škorpion« 50 svojih del, ki kažejo ves njegov razvoj. Za svoja najnovejša dela iz leta 1950 je iskal motive v Makedoniji. Ob teh delih bi človek sodil, da išče Maleš zopet novo pot za svoje umetniško ustvarjanje.

Pozivamo naše bralce, da si ogledajo razstavo.

Trst ni posebno založen z drvmi

V zadnjem času je kupčija z drvmi v Trstu, precej popustila, pač zaradi milega vremena. V oktobru je mraz sicer precej pritisnil, toda november je bil mil prav tako, kakor vlada južno vreme prve dni decembra. Tržačani nimajo navade, da bi se založili z drvmi pred zimno, pač pa kupujejo drva sproti po potrebi, ki jo ustvarja vreme. Grostisi niso letos posebno založeni z drvmi, vsekar je v Trstu manj blaga kakor lansko leto v tem času.

Trst nabavlja drva predvsem v Jugoslaviji, samo 2/10 drva približno prihaja iz Karnije in nekaj žaganja iz Avstrije. V zgodnji jeseni si lahko nabavil drva (žagana, postavljena na dom) po približno 1080-1100 lir. Danes so nekoliko dražja. To se pravi, da so cene približno iste, kakor so bile lanske leto.

Kako pridemo do te cene? Na mestu proizvodnje v Jugoslaviji stanejo drva približno 520 lir stot. Temu je treba pristeti okoli 100 lir za prevoz, dalje 150 lir za carino in 10 lir za ocarinjenje. Tako stanejo drva fco skladišče v Trstu na kamionu 780 lir. Če temu dodaj še okoli 10 lir stroškov pri stotu za razkladanje, dobiš ceno na debelo v skladišču, ki znaša torej 790 lir.

Grostisi (trgovci na debelo) dobavljajo drvarjem manjše količine (okoli 10 stotov) po 980 stot, žagana drva po 1060 lir, žagana in cepljena 1120 lir. Če drvar prevzame prevozne stroške dobi žagana drva po 940 lir.

Te cene veljajo za bukovna drva. Hrastova so nekoliko cenejša.

Niti na mestu proizvodnje ni lahko nabaviti drv. Po jugoslovanski gozdo-

Nove določbe o podnajemninah

ZVU je izdala te dni zopet nekaj novih predpisov o najemih in podnajemnih stanovanj in poslovnih prostorov. V glavnem osianeo sicer se naprej v večavji predpisi, o katerih smo že poročali meseca oktobra in o njih dejali, da so v marsicem nejasni, posebno kar zadeva določbe o povisavanju podnajemnin. Novi ukaz ZVU št. 217 pa zadeva v prvi vsru prav vprašanje povisavanja najemnin in podnajemnin in vecino nejasnosti odpravlja.

Evo nekaj najvažnejših novih določb:

Najemnine. Zakon dela sedaj točno razliko med povisavanjem najemnin in povisavanjem podnajemnin. Tako je postalo sedaj jasno, da velja samo za najemnine, ne pa tudi za podnajemnine, tabela o zvišanju, ki smo jo objavili v št. 80 »Gospodarstva«; namreč tabela, po kateri znaša odstotek povisavanja različno prvič v najem pred 16.4.1934 ali pozneje v raznih razdobjih.

Glede razkošnih stanovanj je sedaj določeno, da je dovoljeni posebni povisek dopusten samo z upoštevanjem vrednosti nepremičnine in pod pogojem da je le-ta v dobrem stanju.

Končno je tudi razveljavljena dosedanja določba, da povisanje ni dopustno, če je bila nepremičnina oddana prvič v najem po 1. marcu 1947. Potem, takem se sme najemnina za tako stanovanje in tudi za poslovni prostor od sedaj naprej prosto povisati.

Podnajemnine. To poglavje je postavljenosedaj na drugacno podlago. V prvi vrsti seveda ne spadajo pod kakšno omejitev podnajemi takih stanovanj, ki so bila oddana prvič v najem od 1.3.1947 dalje. Glede napremicnin pa, ki so bila dana prvič v najem pred tem dnem, veljajo sedaj naslednji predpisi, pa čeprav je bila podnajemna pogodba sklenjena po tem dnevu:

1. Podnajemnina za ne opremljeno stanovanje ne sme presegati višine najemnine, ki jo mora plačevati podnajemodajalec, zvišane za 30%. Če torej mora najemnik plačati po novem predpisu mesečno n. pr. 5.000 lir, sme zaltevali od podnajemnika za isto stanovanje največ 5000 + 30% = 6500 lir.

2. Podnajemnina za neopremljen del stanovanja s pravico souporabe vseh ali dela skupnih prostorov in naprav ne sme presegati tistega dela najemnine, ki jo mora plačevati podnajemodajalec.

KUPCIJA Z OGLJEM

Trst troši vedno manj oglja. Moderni štedilniki so izpodrinili uporabo oglja. Oglju seveda konkurira predvsem plin. Na tržaški trg prihaja oglje predvsem iz Jugoslavije, toda jugoslovanskemu oglju, ki mora plačati carino, konkurira oglje iz Kalabrije in Abrucov, ki se uvaža brez carine. Oglje stane fco skladišče v Trstu na debelo 2650 lir stot.

To je navadno oglje, medtem ko je tako imenovano retortno oglje, ki ga uporabljajo zlasti jeklarne, nekoliko dražje. Za oglarje in same trgovce predstavlja precejšen rizik kalo, ki nastajo zaradi prahu. Vsaka pošiljka vsebuje navadno okoli 7% prahu, ki ga trgovce lahko proda kvečjemu po 800 lir stot.

PREMOGA BO DOVOLJ?

Pri drvarjih in oglarjih ni opaziti nikakšne zaskrbljenosti glede preskrbe s premogom med letošnjo zimo. Vse kaže, da je trenutno dovolj premoega na razpolago za potrošnjo na drobno. Nemški premog (iz Porurja), klor tudi poljski (iz Slezije) prihajata v Trst po morju. Nemški premog stane fco Trst 1450 lir stot, medtem ko je poljski za 50 lir dražji. — Koks za potrošnjo na drobno prihaja v Trst iz Firenc in stane okoli 2100 lir stot. Koks iz škedenjske koksarne ni v razprodaji.

Z.

Avtopodjetje STAR d. d. - Trst, Ulica Moreri 7, tel. 56-08 - Rojan - Avtobusna postaja Trst - Biljetnica št. 3, tel. 51-25

Avtoproga TRST-PIRAN - Vozni red veljaven od 15. junija 1950

Cena vožnji	Nedelje in prazniki	Delovni dnevi	Delovni dnevi	Km.	Postajališča	Km.	Delovni dnevi	Delovni dnevi	Nedelje in prazniki	Cena vožnji
—	8.—	13.—	20.—	—	Trst	43	8.—	19.—	19.30	235.—
80.—	8.30	13.30	20.30	15	Škofije	28	7.15	18.15	18.45	155.—
105.—	9.05	14.15	21.—	21	Koper	22	6.50	17.50	18.20	120.—
155.—	9.15	14.25	21.15	28	Izola	15	6.30	17.30	18.—	80.—
185.—	9.25	14.35	21.25	34	Strunjan	9	6.20	17.20	17.50	50.—
210.—	9.35	14.45	21.35	38	Portoroz	5	6.10	17.10	17.40	25.—
285.—	9.45	15.—	21.45	43	Piran	—	6.—	17.—	17.30	—

poleg tega prizadeto škodo le deloma poravnajo, proti suši pa sploh ne zavarujejo. Zato bi bilo treba ustanoviti za vsako vso — da bi bila pod stalnim nadzorstvom zavarovancev — vzajemno zavarovalnico proti toči in suši po zgledu vzajemnih zavarovalnic za govejo živino. Vse vaške zavarovalnice pa bi morale biti povezane v skupni medzadružni, vzajemni zavarovalnici, tako da bi bile slučajne izgube enakomerno razdeljene na vse vinograde naše ozemlja, medtem ko bi moral en del škode odpasti na ZVU, ki si je postavila za nalogo, da dvigne višje splošno gospodarsko raven.

Zadružne zavarovalnice naj bi bile istočasno tudi zadrage za nakupovanje vinskega pridelka, oziroma grozdja od svojih članov; za to naj bi ZVU stavila na razpolago potreben kapital. Na ta način bi dobili vinogradniki boljše cene za svoj pridelek. Zadrage bi sicerle tudi za to, da bi se naša itak izvrstna vina še bolj spopolnila in po nižjih cenah prodajala v steklenicah po vzoru finih italijanskih vin.

Tako pripravljena vina bi se brez vsake težave razprodala na tržaškem trgu.

—od—

